

veliko gimnazijo obiskoval je v Ljubljani, kjer je 1880. leta prebil maturo. O velikih počitnicah začel je bolehati in ni mu bilo možno iti na vseučilišče. Bil je sicer v Gradci vpisan za klasičnega jezikoslovca, a univerze ni videl. V postelji je študiral, da bi po Velikej noči v Gradci prebil colloquium; poleg tega je pridno zlagal pesni — v hrvatskem jeziku. Tako do zadnjega priden in delaven ter vnet in navdušen za večno lepo poezijo umrl je 6. julija pri svojej ljubljenej materi v Kranji. Bodi mu časten spomin!

Spomenik Valentinu Mandelcu. Dovršen je spomenik, katerega je oskrbelo „Slovensko dramatično društvo“ Valentinu Mandelcu. Po krasnem načrtu domačega umetnika, g. slikarja Janeza Wolfa v Ljubljani, zdelal ga je te dni iz sežanskega kamena g. Čamrnik, ki 3. t. m. odide z njim v hrvatski Karlovec, da ga postavi na ondodnjem pokopališči. Ves spominek ima višočine 2.61 m. ter v premeru spodaj 0.80 m., zgoraj 0.43 m. Na stojalu, iz treh kosov zloženem in 1.65 m. visokem, vzdiga se okrogel, zgoraj odlomljen in 0.96 m. visok steber, ki ima ta napis: „Slovenski pisatelj Valentin Mandelc, porojen v Kranju 16. februarja 1837., umrl kr. gimn. profesor v Karlovcu 12. maja 1872. leta. — Postavil hvaležni narod slovenski“. — Ljubljanski rodoljubi si spomenik lahko ogledajo te dni v delavnici g. Čamrnika.

Tudi Jurčičev spomenik bode v enem tednu dovršen. Trije spodnji kamni so že vzdani na konci Baumgartnove kapele pri sv. Krištofu. Železna ograja, katero je posebno krasno zdelal g. Lovro Zelenec, bode gotovo najlepša, kar jih je videti na ljubljanskem pokopališči.

Dr. Janez Bleiweis je po pravilih reda železne krone III. vrste povzdignen v viteški stan ter si je izvolil pridevek „vitez Trsteniški“. Znano je, da je bil pokojni oča dr. Bleiweisa rojen v Trsteniku nad Kranjem. Vitez Trsteniški je tretji pisatelj slovenski, ki je poleg dež. šolskega nadzornika Antona Klodiča viteza Sabladoskega in stotnika Andreja Koméla pl. Sočebrena, odlikovan s plemstvom.

Prof. Jos. Starè, znani pisatelj slovenski, imenovan je za ravnatelja malej gimnaziji v Belovaru. Sedaj je šest naših rojakov Slovencev ravnateljev hrvatskim srednjim šolam: Bradaška v Zagrebu, Mazeček v Požegi, Lipež v Rakovci, Jelovšek v Oseku, Seneković v Gospiću in Starè v Belovaru.

Učiteljska zborovanja. V Ljubljani so 22. septembra zborovala tri društva slovenskih učiteljev, namreč: a) *Vdovsko učiteljsko društvo*, kateremu je namen podpirati učiteljske vdove in sirote. Društvo, osnovano 1860. leta, ima letos 64 družabnikov, 39.050 gld. imovine v državnih obligacijah in 1.506 gld. družega premoženja ter podpira 8 učiteljskih vdov in 25 sirot. Občni zbor je sklenil, da bode odslej društvo dajalo učiteljskim vdovam po 100 gld., učiteljskim sirotam, ki némajo očeta, po 25 gld. in učiteljskim sirotam brez očeta in matere po 50 gld. letne podpore. Predsednik društvu je dr. A. Jarc, tajnik in blagajnik M. Močnik. — b) *Slovensko učiteljsko društvo*, osnovano 1871. leta, kateremu je namera „d uševno podpirati slovensko ljudsko šolstvo“. Na občnem zboru, ki je drž. poslanca dr. Vošnjaka izvolil za častnega družabnika, govoril je učitelj g. Govekar „o dolžnosti narodnega učitelja do svojega naroda“ in g. Levičnik „o ponavljavnej šoli“; poleg tega so mnogoštevilno zbrani učitelji ukrepali, kako bi bilo možno